

การนำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ ในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน

News Coverage of Republic of Singapore in Thai Daily Newspapers

(Received: Oct 15, 2019 Revised: June 3, 2020 Accepted: June 15, 2020)

ภัทธเวช ฟุ่งเฟื่อง¹

Bhathravej Fungfueng

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การนำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ทั้งในด้านปริมาณ รูปแบบการนำเสนอข่าว รวมถึงทิศทางของข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าการศึกษาเกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ในวงการนิเทศศาสตร์วารสารศาสตร์ยังมีปริมาณที่ค่อนข้างจำกัด โดยในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) มาวิเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 30 พฤศจิกายน 2561 โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหมุนเวียน (Rotated sampling) ได้ชิ้นข่าวจำนวน 189 ชิ้น โดยมีตารางลงรหัสข้อมูลเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาอาเซียนศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีปริมาณการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์มากที่สุด รองลงมาคือหนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ โดยปรากฏเนื้อหาข่าวด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ เศรษฐกิจภายในประเทศ และการเมืองภายในประเทศใน 3 อันดับแรก และไม่ปรากฏเนื้อหาข่าวด้านการให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศและภัยธรรมชาติในหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ด้านทิศทางการข่าวที่ถูกนำเสนอพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรายวันนำเสนอทิศทางที่ค่อนข้างไปในทางบวกมากกว่าทิศทางเป็นกลางและทิศทางลบ โดยเมื่อพิจารณาตามข้อฉบับพบว่า หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและหนังสือพิมพ์มติชนมีทิศทางการนำเสนอข่าวทางบวกมากกว่าทิศทางเป็นกลางและทิศทางลบ ส่วนเนื้อหาที่ถูกนำเสนอในทิศทางบวกมากที่สุด 3 อันดับแรกเป็นเนื้อหาด้านเศรษฐกิจภายในประเทศ ความร่วมมือระหว่างประเทศและการเมืองภายในประเทศ และเนื้อหาที่ถูกนำเสนอทางลบมากที่สุด 3 อันดับแรกเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวการเมืองภายในประเทศ และทั่วไปที่ไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มเนื้อหาหลัก รวมถึงข่าวด้านความมั่นคง

คำสำคัญ: สาธารณรัฐสิงคโปร์ การนำเสนอข่าว ทิศทางการนำเสนอ หนังสือพิมพ์ไทย

Abstract

The purpose of this study, titled “News Coverage of Republic of Singapore in Thai Daily Newspaper” is to study news content reported in relation to Republic of Singapore in the aspects of quantity dimensions, content genres of presentation, and direction in content presentation concerning Republic of Singapore in Thailand daily newspapers. The study employed the content analysis method to analyse

the data from the four daily Thai newspapers, i.e. Thairath, Daily News, Matchon, and Kungthep Turakij (BangkokBizNews) between January 1 and November 30, 2018 with a rotated sampling selection. Regarding this, there were 189 issues selected from the newspapers. The data were recorded on the coding sheet to collect all important and necessary data.

The findings reveal that BangkokBizNews has the most quantity of new coverage of Republic of Singapore, followed by Matchon, ThaiRath, and Daily News respectively. When considering the content genres, the top three of them are international cooperation, internal economic, and internal politics. However, there is no news reported on international assistance and natural disaster. With regard to the direction in content presentation, the results show that the direction is more positive than it is in the neutral and negative directions. When looking into each newspaper, it is found that BangkokBizNews and Matchon mostly presented the positive direction rather than the neutral and negative directions. For the positive direction, it is mostly presented in relation to internal economic in Singapore, international cooperation, and internal politics, whereas negative contents are mostly about internal politics, general news including internal security.

Keywords: Republic of Singapore, News Coverage, Direction in content presentation, Thai Newspapers

บทนำ

ปัจจุบันภายใต้ระบบสังคมแบบโลกาภิวัตน์ที่โลกไร้พรมแดน การดำเนินนโยบายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เป็นสิ่งที่น่าสนใจประเทศทั่วโลกหันมาให้ความสนใจ ทั้งการเจริญสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ การรวมกลุ่มระดับประเทศคู่ค้าทางเศรษฐกิจตลอดจนการรวมตัวกันเพื่อเป้าหมายบางอย่างของกลุ่มประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน เช่น กลุ่มสหภาพยุโรป (European Union: EU) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation) กลุ่มความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (North Atlantic Free Trade Agreement: NAFTA) สมาคมการค้าเสรีละตินอเมริกา (Latin-American Integration Association: LAFTA) เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) รวมไปถึงจนถึงสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือที่รู้จักกันในนามประชาคมอาเซียน (Association of South East Asian Nations: ASEAN)

การรวมตัวกันของแต่ละประเทศในลักษณะองค์การความร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแล้วแต่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน หากแต่ประชาคมอาเซียนเป็นองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศที่ก่อตั้งด้วยวัตถุประสงค์เริ่มต้นเน้นในด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม และวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก โดยมี 5 ประเทศสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้งได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ต่อมาภายหลังได้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ตามลำดับ โดยมีธรรมนูญอาเซียน (ASEAN Charter) ที่เป็นเสมือนสนธิสัญญาที่กระทำร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อผลักดันให้เกิดเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ที่ครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ การเป็นประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community) และประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน โดยตามบทบัญญัติของกฎบัตรอาเซียนนอกจากมีเลขาธิการอาเซียนแล้ว การดำเนินงานและกิจกรรมขององค์การอาเซียนจะมีตำแหน่ง “ประธานอาเซียน” เป็นตำแหน่งสูงสุดดำรงตำแหน่งวาระคราวละ 1 ปีหมุนเวียนกันในประเทศสมาชิก ตามลำดับตัวอักษรประเทศ ตำแหน่งประธานอาเซียนจะรับผิดชอบในการผลักดันให้เกิดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน เป็นมนตรีประสานงานอาเซียน มন্ত্রীประชาคมอาเซียนคณะต่าง ๆ รวมถึงเป็นประธานผู้แทนถาวรประจำอาเซียนด้วย ในปี พ.ศ. 2561 ประเทศสิงคโปร์รับผิดชอบเป็นประธานอาเซียน โดยหน้าที่การเป็นประธานอาเซียนคือประเทศสิงคโปร์ ดำเนินการโดย นายลี เซียน ลุง (Lee Hsien Loong) นายกรัฐมนตรี ซึ่งในปี พ.ศ. 2562 นี้ ประเทศไทยกำลังรับหน้าที่เป็นประธานอาเซียนต่อจากสิงคโปร์

เมื่อกล่าวถึงประเทศสิงคโปร์ นับว่าเป็นประเทศหนึ่งในอาเซียนที่น่าจับตามอง เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่า สาธารณรัฐสิงคโปร์เป็นประเทศที่นอกจากจะเป็นหนึ่งในฐานะสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้งอาเซียน ยังเป็นที่ยอมรับกันบนเวทีโลกว่าเป็นประเทศที่เล็กแต่ประสบความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน มีระเบียบวินัยอันเนื่องมาจากการบังคับใช้กฎหมายที่มีโทษร้ายแรง ด้านการแพทย์และการรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพจนเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการท่องเที่ยวทางการแพทย์ที่เป็นรายได้หลักของประเทศ ตลอดจนเป็นประเทศที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่ทันสมัยเน้นความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรม ภาพลักษณ์ของประเทศดังกล่าวได้ช่วยให้เกิดภาพที่สวยงามเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุดเมื่อเทียบกับบรรดาประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน (เพ็ชร สุมิตร, 2557, น. 6)

การรับรู้ของคนไทยที่เกี่ยวข้องกับสิงคโปร์นั้นว่ามีแนวทางที่สวนทางกันกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปสิงคโปร์ จากการวิจัยรวบรวมสถานะความรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในหนังสือชื่อ “บรรณานุกรมเอเชียอาคเนย์ศึกษา” (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และคณะ, 2538, น. 22) ระบุว่าในตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของประเทศไทย มีการทำวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์เพียง 6 เล่ม งานเขียนที่เป็นบทความในวารสารต่าง ๆ เพียง 65 ชื่อเรื่องเท่านั้น ซึ่งนับว่ามีจำนวนที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับการศึกษาประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มอาเซียน

ทั้งนี้ด้านการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์และวารสารศาสตร์ จากการสำรวจคลังข้อมูลวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (สืบค้นช่วงเดือนธันวาคม 2561) พบว่า วิทยานิพนธ์ด้านการสื่อสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์เพียง 3 ชิ้น ได้แก่ การสื่อสารในระบบโรงเรียนของประเทศสิงคโปร์ เพื่อเตรียมความพร้อมทรัพยากรมนุษย์สู่ตลาดงาน (ภูติพิ ไชยลังกา, 2560) การรับรู้ทางประสาทสัมผัสที่มีต่อร้านอาหารไทยในประเทศสิงคโปร์กับความภักดีต่อตราสินค้าและภาพลักษณ์ของประเทศไทย (อนัญญา กรรณสูตร, 2556) และการวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเอตส์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษของประเทศไทยและสิงคโปร์ (นพรัตน์ ปทุมรังษี, 2541) ส่วนวิทยานิพนธ์ด้านการสื่อสารของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้วิจัยพบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ในมิติด้านการสื่อสารเพียง 2 ชิ้น ได้แก่ การศึกษาเปรียบเทียบการกำหนดนโยบายด้านข่าวโทรทัศน์ในไทย สิงคโปร์ และมาเลเซีย (สุมิตรา นคินทร์บดี, 2529) และการเปิดรับการสื่อสารที่มีผลต่อการสร้างภาพลักษณ์ตราสินค้าอาหารแปรรูปไทยในกลุ่มผู้บริโภคสิงคโปร์ (กุลวิ พิโรจน์รัตน์, 2545) เพียงเท่านั้น

แม้ว่าข้อมูลข้างต้นจะชี้ให้เห็นว่ามีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเทศสิงคโปร์อยู่บ้าง หากแต่นับว่ายังมีปริมาณการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภายในประเทศ โดยเฉพาะด้านการสื่อสาร การสื่อสารมวลชน นิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์

ยังนับว่ามีปริมาณที่น้อยมาก อย่างไรก็ตามจากการสำรวจงานวิจัยที่นอกเหนือจากการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พบว่ามิงงานวิจัยของ เกศราพร ทองพุ่มพุกษา (2558, น. 199 - 201) ได้ศึกษาการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทยที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาหนังสือพิมพ์สิงคโปร์ ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ของสิงคโปร์มีรูปแบบเป็นข่าวการเมืองมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องสังคมวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจตามลำดับ ส่วนทิศทางการนำเสนอจะพบว่ามีเนื้อหาข่าวที่เป็นลบมากกว่า เนื้อหาด้านสารคดีที่ค่อนข้างเป็นแนวทางบวก ส่วนรายละเอียดบทบาทเกี่ยวกับประเทศไทยมักนำเสนอเนื้อหาด้านปัญหาทางการเมือง ผู้นำด้านสังคมและวัฒนธรรม ผู้นำด้านเศรษฐกิจ รวมไปถึงการที่ประเทศไทยมีแนวทางในการจัดการปัญหาการเมืองภายใน เป็นต้น

สำหรับหน้าที่การนำเสนอข้อมูลข่าวสารอันเป็นบทบาทหลักของหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอข่าวต่างประเทศ ทำให้น่าสนใจว่าเนื้อหาข่าวแบบใดบ้างที่ทำให้บรรณาธิการข่าวต้องคัดเลือกหรือหยิบมานำเสนอข่าวประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างสาธารณรัฐสิงคโปร์ นับว่ามีความสำคัญที่แม้ว่าอาจถูกละเลยที่จะศึกษา จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา แม้ว่าจะมีผู้เคยศึกษาประเทศสิงคโปร์อยู่แล้วบ้างพอสมควร แต่โดยส่วนใหญ่ยังไม่ปรากฏการศึกษากการนำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ ในสื่อหนังสือพิมพ์ของไทยอย่างจริงจัง ประกอบกับความโดดเด่นของสาธารณรัฐสิงคโปร์และการเป็นประเทศผู้นำด้านเศรษฐกิจที่น่าจับตามอง ทำให้ผู้วิจัยย้อนกลับไปพิจารณาถึงความสำคัญของประเทศสิงคโปร์ในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2560 ที่มีจำนวนสูงกว่า 3.5 แสนคน การมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่ยืนอยู่แถวหน้าบนเวทีโลก ตลอดจนการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม (Plural Society) นั้นในสายตาสื่อมวลชนไทยอย่างหนังสือพิมพ์รายวันของไทย จะมีการนำเสนอเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้อง

กับประเทศดังกล่าวอย่างไร และการนำเสนอข่าวสิ่งคโปร์นั้นจะเหมือนหรือแตกต่าง
อย่างไรกับเวลาที่สื่อสิ่งคโปร์มองประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิ่งคโปร์ที่นำเสนอ
ในหนังสือพิมพ์ไทยรายวันทั้งด้านปริมาณ และรูปแบบการนำเสนอข่าว
2. เพื่อศึกษาทิศทางของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิ่งคโปร์
ที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร (Agenda-setting) และการคัดเลือกข่าว

บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในการกำหนดวาระข่าวสารนั้นมีต้นกำเนิด
มาจากงานเขียนของ Walter Lippmann เรื่อง Public Opinion (1992 อ้างถึงใน
Baran & Davis, 2012, p. 346) โดยผู้คนในสังคมจะสามารถตอบสนองสิ่งรอบตัว
ผ่านภาพในหัวที่นำเสนอโดยสื่อมวลชน อันเป็นประสบการณ์ทางอ้อม โดย Cohen
ได้นำแนวคิดของ Lippmann มาวิเคราะห์บทบาทในการกำหนดวาระข่าวสาร
ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นสื่อมวลชนว่ามีความสำคัญอย่างมากในการทำให้ประชาชน
ที่อ่านหนังสือพิมพ์คิดถึงเกี่ยวกับอะไร (Think about) มากกว่าที่จะบอกให้ประชาชน
คิดอะไร (What to think)

ในขณะเดียวกันที่ McCombs and Shaws (1972 อ้างถึงใน Baran &
Davis, 2012, p. 347) ได้อธิบายว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในฐานะสื่อมวลชน
ไม่ได้เพียงแต่รับรู้ข่าวหนังสือพิมพ์นำเสนอประเด็นอะไร แต่ผู้อ่านจะรับรู้ได้ว่า
มีความสำคัญมากหรือน้อยอย่างไรต่อประเด็นที่ถูกนำเสนอออกมา โดยที่จะรับรู้ได้
ด้วยปริมาณของข่าวที่นำเสนอ (Amount of information) และตำแหน่งที่ข่าวสาร
ปรากฏในสื่อ (Positions) นั้น ๆ แต่อย่างไรก็ดี กระบวนการในการนำเสนอข่าวสาร

ไม่สามารถมองตามกระบวนการที่ค้นดั้งเดิมได้เสมอไป เพราะยังมีประเด็นที่ซับซ้อน และสามารถนำมาพิจารณาเพิ่มเติมอีกหลายประการ ได้แก่ แหล่งที่มาของข่าวสาร ทั้ง 3 แหล่ง กล่าวคือ วาระของสื่อมวลชนให้ความสนใจ (Media agenda) วาระข่าวจากสาธารณชนให้ความสนใจ (Public agenda) และวาระที่ผู้กำหนดนโยบายให้ความสำคัญ (Policy agenda) (Dearing and Rogers, 1996, p. 17)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำทฤษฎีการกำหนดวาระข่าวสาร มาเป็นกรอบในการศึกษาการนำเสนอเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ของหนังสือพิมพ์รายวันเพื่อให้ทราบเนื้อหาข่าวที่หนังสือพิมพ์นำเสนอว่าจะเน้นหนักและมีการนำเสนอทิศทางข่าวด้านใดมากน้อยกว่ากัน

2. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์และลักษณะเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนที่นับได้ว่าเก่าแก่ที่สุด กำเนิดขึ้นเพื่อเสนอเนื้อหาด้วยวิธีการพิมพ์ตัวอักษรบนกระดาษหรือวัสดุชนิดหนึ่งให้ผู้อ่านเปิด และพกพาได้สะดวก คุณลักษณะของหนังสือพิมพ์จะต้องมีการเผยแพร่จัดจำหน่าย และมีการอ่านจากผู้รับสาร (มาลี บุญศิริพันธ์, 2556, น. 30-31) หนังสือพิมพ์ต้องนำเสนอข้อมูลข่าวสารความเป็นไปในสังคมอย่างรวดเร็วให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง เทียบตรงจากแง่มุมและเหตุการณ์ที่หลากหลาย นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ต้องให้ความสำคัญต่อการเสนอเรื่องราวที่เป็นข้อเท็จจริง (Fact) ที่เชื่อถือได้ ไม่จำกัดอยู่ในรูปแบบของความเป็นหนังสือพิมพ์อย่างเดียว หนังสือพิมพ์ยังมีหน้าที่รายงานความเป็นจริงของปรากฏการณ์ในสังคม ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องกล่าวถึงบทบาทของหนังสือพิมพ์ที่ส่งผลต่อด้านต่าง ๆ ในสังคม ทั้งในด้านของการเมืองในด้านการรายงานข้อมูลทางการเมือง เชื่อมโยงความเข้าใจให้ผู้อ่านรับทราบข้อมูลเป็นองค์รวมอันจะช่วยให้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจของประชาชนในด้านต่าง ๆ ทั้งยังมีกลไกในการช่วยให้เกิดความโปร่งใสในสังคมโดยรวมและยังมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจ

เช่น การรายงานข่าวด้านธุรกิจในฐานะสื่อกลางระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคที่สามารถสนองตอบกลไกทางเศรษฐกิจ ช่วยให้กลไกการตลาดเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการสินค้าของผู้บริโภค

ขณะเดียวกันเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ ไม่เพียงแต่ในรูปแบบของข่าวเท่านั้น ยังมีงานเขียนในลักษณะบทความที่เป็นข้อเขียนที่ผู้เขียนมุ่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่าน เช่น บทความวิชาการ บทความวิเคราะห์ บทความวิจารณ์ที่ปรากฏในคอลัมน์หรือบทบรรณาธิการซึ่งเป็นบทความที่แสดงความคิดเห็นในนามหนังสือพิมพ์ (มาลี บุญศิริพันธ์, 2556, น. 173) โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นกรอบในการอธิบายเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ว่า เนื้อหาที่ถูกนำเสนอในหนังสือพิมพ์ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงเฉพาะข่าวเท่านั้น หากยังรวมถึงบทความ สารคดี บทความวิเคราะห์หรือข้อเขียนอื่นใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสังคมนิยม

3. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สาร

การวิเคราะห์สาร เป็นระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการบรรยาย ตีความ หรือประเมินคุณลักษณะของสาร ที่สามารถสังเกตเห็นได้ หรือมีการบันทึกเอาไว้ที่อาจปรากฏในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อความ เอกสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จดหมาย บทภาพยนตร์ เป็นต้น ปารีชาต สถาปัตตานนท์ (2557, น. 245) อธิบายว่า การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นระเบียบวิธีวิจัยที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ในการศึกษาสารประเภทต่าง ๆ ที่เผยแพร่ผ่านบุคคลรวมไปถึงสื่อมวลชนด้วย

สำหรับวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์สาร มีหลักที่สำคัญ 3 ประการ (ปารีชาต สถาปัตตานนท์, 2557, น. 247) ได้แก่ (1) การวิเคราะห์โครงสร้างสาร คือ การที่นักวิจัยต้องค้นหาลักษณะคำตอบในเชิงโครงสร้างหน้าที่ของสาร เลือกศึกษากับกลุ่มสารจำนวนหนึ่งในฐานะตัวแทน (Representative) และดำเนินการหาข้อสรุป กฎเกณฑ์ หรือข้อบังคับที่เป็นสากล และประยุกต์ใช้อธิบายสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (2) การบรรยายหรือตีความ นักวิจัยพยายาม

ค้นหาความหมายของสารในภาพรวม หรือพิจารณาความหมายของถ้อยคำ หรือข้อความต่าง ๆ ที่ปรากฏในสาร รวมถึงพิจารณาศักยภาพของสาร ในการสื่อความหมายตามวัตถุประสงค์ มุมมองของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ต่อเนื้อหาสาร เป็นต้น และ (3) การประเมินคุณค่าของสารนั้น นักวิจัยจะนำกฎเกณฑ์ หรือกรอบแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง มาใช้เป็นแนวทาง ในการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ความเหมาะสมของสารนั้น

โดยในการวิจัยครั้งนี้อาศัยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งเป็นระเบียบวิธีวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสารที่มุ่งเน้นหาข้อสรุป และตีความ เกี่ยวกับสารและบริบทในขณะนั้น สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหาในครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์จากคำอธิบายแนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาของ ปารีชาติ สถาปิตานนท์ (2557, น. 252-258) อธิบายไว้ว่าประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอนหลัก ดังนี้



ภาพที่ 1 ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา
(ปารีชาติ สถาปิตานนท์, 2557)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐจิภาณ ระนอง (2548, น. 111-113) การนำเสนอข่าวประเทศเพื่อนบ้าน ในกลุ่มอาเซียนทางหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน พบว่าจีนข่าวที่นำเสนอ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านมากที่สุด แต่ละหัวข้อมีการนำเสนอข่าวการเมืองภายในประเทศมากที่สุด รองลงมา เป็นข่าวเศรษฐกิจ ข่าวภัยก่อการร้าย พบว่าข่าวการนำเสนอประเทศเพื่อนบ้าน ในอาเซียนมีปริมาณของข่าวประเทศอินโดนีเซียมากที่สุด รองลงมาเป็นสิงคโปร์

ส่วนทิศทางที่นำเสนอมีทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาเป็นทิศทางลบ และทิศทางบวกน้อยที่สุด

เกศราพร ทองพุ่มพุกษา (2558, น. 91-112) การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทยที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาหนังสือพิมพ์สิงคโปร์ พบว่าการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับประเทศไทยในหนังสือพิมพ์ The Straits Times นำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด เนื้อหาด้านการเมืองภายในประเทศถูกหยิบยกมานำเสนอมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องด้านสังคม วัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ สำหรับทิศทางที่นำเสนอพบว่ามีการนำเสนอข่าวในทางลบมากที่สุดในรูปแบบข่าวการเมืองภายในประเทศ

รุจน์ โกมลบุตร (2558, น. 119-123) การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทยที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว: ศึกษากรณีหนังสือพิมพ์ “ประชาชน” ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบของเนื้อหาข่าวที่นำเสนอในรูปแบบของบทความมากที่สุด โดยแหล่งที่มาของข่าวมาจากผู้สื่อข่าวลาว นำเสนอเนื้อหาในทิศทางบวกมากที่สุด เช่นเดียวกับภาพข่าวอื่น ๆ ไม่ปรากฏทิศทางเป็นกลางและทางลบ มีการนำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับประเทศไทยในบทบาทพันธมิตรในด้านสังคมและวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยเป็นการดำเนินการด้านเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ตามนโยบายของรัฐบาล สปป. ลาว ที่มีนโยบายเพื่อรักษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการไม่แทรกแซงกิจการภายใน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า จำนวนการศึกษาการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเทศเพื่อนบ้านหรือประเทศสมาชิกทางด้านนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ยังมีจำนวนอยู่ค่อนข้างจำกัด (Freeman, 2010) ขณะที่การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์อย่างเฉพาะเจาะจงในสื่อมวลชนไทย ก็ยังไม่พบว่ามีผู้ศึกษาเช่นเดียวกัน ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้นอกจากจะเป็นการเติมเต็มช่ององค์ความรู้ด้านการสื่อสารแล้ว ยังจะสามารถขยายมุมมองการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศผ่านสายตาของสื่อมวลชนอีกด้วยเช่นกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน” เป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาเชิงปริมาณ โดยมี

1. ประชากร ได้แก่

1.1 ประเภทเอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้คือ ข่าวประเทศสิงคโปร์ที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาไทยจำนวน 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ โดยเก็บข้อมูลข่าวที่นำเสนอเกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ ตั้งแต่ 1 มกราคม - 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 รวมระยะเวลาศึกษาทั้งหมด 11 เดือน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยแบ่งตามคุณลักษณะของหนังสือพิมพ์ 2 กลุ่ม (1) กลุ่มหนังสือพิมพ์รายวันประเภทประชานิยม เน้นกลุ่มเป้าหมายทุกระดับชั้น มีการนำเสนอทั้งข่าวหนัก (Hard News) และข่าวเบา (Soft news) มีจำนวนความนิยมและจำหน่ายค่อนข้างสูง ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ (2) กลุ่มหนังสือพิมพ์รายวันประเภทคุณภาพ ได้แก่ หนังสือพิมพ์มติชน และ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจที่เน้นนำเสนอข่าวหนัก ด้านการเมือง การต่างประเทศ อีกทั้งยังมีการนำเสนอเนื้อหาสารคดีที่หลากหลาย โดยจากผลการสำรวจของบริษัทวิจัยสื่อ AC Neilson (Thailand) พบว่า หนังสือพิมพ์ที่มียอดผู้อ่านมากที่สุดคือ 9 ลำดับพบว่า มี 4 ชื่อฉบับดังกล่าวปรากฏอยู่ในอันดับต้นด้วยการเลือกวัน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหมุนเวียน (Rotated sampling) กำหนดให้ช่วงวันสุ่มเลือกข่าวมีระยะเวลาและห่างมีระยะเท่า ๆ กัน เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกข่าวมีแนวโน้มในการถูกหยิบขึ้นมาศึกษาอย่างเท่าเทียม ไม่กระจุกตัวที่วัดใดวันหนึ่งของในแต่ละเดือน โดยภายในหนึ่งเดือนกำหนดให้เลือกวันในแต่ละสัปดาห์สลับกัน ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 ของเดือน สุ่มเลือกวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์

สัปดาห์ที่ 2 ของเดือน สุ่มเลือกวันอาทิตย์ วันอังคาร
วันพฤหัสบดีและวันเสาร์

สัปดาห์ที่ 3 ของเดือน สุ่มเลือกวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์

สัปดาห์ที่ 4 ของเดือน สุ่มเลือกวันอาทิตย์ วันอังคาร
วันพฤหัสบดีและวันเสาร์

โดยให้วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 เป็นสัปดาห์แรกของเดือนมกราคม จนครบสัปดาห์สุดท้ายของเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 รวมจำนวนวันที่สุ่มเข้ามาศึกษาทั้งสิ้น 167 วัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบตารางการบันทึกเก็บข้อมูล (Coding sheet) เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล จำแนกออกเป็น 2 ตาราง ได้แก่

2.1 ตารางจำแนกประเภทการนำเสนอเนื้อหาข่าว โดยประยุกต์แนวคิดการแบ่งหัวข้อข่าวต่างประเทศทั้ง 9 ด้านของ Stevenson and Shaw (1984, pp. 5-20) ประกอบไปด้วย

- 1) เนื้อหาการเมืองภายใน
- 2) เนื้อหาเศรษฐกิจภายในประเทศ
- 3) เนื้อหาด้านความมั่นคง
- 4) เนื้อหาด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ
- 5) เนื้อหาด้านความช่วยเหลือระหว่างประเทศ
- 6) เนื้อหาความขัดแย้งระหว่างประเทศ
- 7) เนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการแพทย์
- 8) เนื้อหาด้านภัยธรรมชาติ ที่เกี่ยวกับภัยพิบัติ แผ่นดินไหว
อัคคีภัย อุทกภัย เป็นต้น
- 9) เนื้อหาอื่น ๆ เนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเภท
ที่จำแนกมาข้างต้น

2.2 ตารางจำแนกทิศทางการนำเสนอข่าวประเทศสิงคโปร์ โดยประยุกต์จากการศึกษาของณัฐจิรา ณ ระนอง (2548, น. 36-37); เกศราพร ทองพุ่มพุกษา (2558, น. 88) รุจน์ โกมลบุตร (2558, น. 27) จำแนกออกเป็น 3 แนวทาง ได้แก่ ทิศทางบวก เป็นกลาง และทางลบ โดยพิจารณาจากการ พาดหัวข่าวและเนื้อหาข่าวที่นำเสนอ ด้วยการอ่านข่าวทั้งฉบับแล้วตีความ โดยมีรายละเอียดของทิศทางการนำเสนอข่าวดังนี้

- 1) ทิศทางบวก เป็นการนำเสนอข่าวประเทศสิงคโปร์ในด้านดี
- 2) ทิศทางเป็นกลาง เป็นการรายงานตามข้อเท็จจริง
ไม่มีลักษณะที่ชมเชย หรือตำหนิ
- 3) ทิศทางเป็นลบ เป็นการรายงานข่าวในด้านลบ
มีมุมมองที่เป็นลบ สภาวะการแข่งขัน

3. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้ตรวจสอบ หาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ร่วมลงรหัสด้วยวิธีการทดสอบ Inter-coder Reliability Coefficiency ตามสูตรของ Holsti (1969 อ้างถึงในปาริชาติ สถาปิตานนท์, 2557, น. 257) โดยข้อมูลที่ได้ว่ามีค่าความเที่ยง หรือความน่าเชื่อถือในระดับสูง คือข้อมูลที่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคำตอบของผู้ลงรหัสไม่น้อยกว่า 0.8

M หมายถึง จำนวนหน่วยทั้งหมดที่เห็นตรงกัน

Ni หมายถึง จำนวนหน่วยทั้งหมดที่ผู้ลงรหัส i อ่าน

Nj หมายถึง จำนวนหน่วยทั้งหมดที่ผู้ลงรหัส j อ่าน

โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับประเทศ สิงคโปร์ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ จำนวน 189 ข่าว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีพื้นฐานการศึกษาด้านนิเทศศาสตรวารสารศาสตร์ ด้านอาชีวศึกษา และยังเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับแผนและยุทธศาสตร์ข่าว มาเป็นผู้บันทึกข้อมูล ร่วมกับผู้วิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 2 ท่านคือ

1) คุณชลธิศ แก้วประเสริฐสุข วุฒิการศึกษาปริญญาตรี ด้านนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และปริญญาโทวารสารศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารสื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็น ผู้ชำนาญการแผนและกลยุทธ์ข่าว สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอสมีประสบการณ์ด้านการวิเคราะห์ข่าวและวางแผนกลยุทธ์ ข่าวเป็นเวลา 20 ปี

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทณิธิ ดุลยทวีสิทธิ์ วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระดับปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานสาขาวิชาอาเซียนศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และรองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ฝ่ายส่งเสริมการวิจัย และบริหารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีประสบการณ์ การสอนทางด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษาและอาเซียนศึกษามากกว่า 8 ปี

ผลปรากฏเมื่อแทนค่าจากผู้ลงรหัส 3 คนมีความเห็นตรงกัน 174 ข่าว นำมาแทนค่าในสูตรค่าที่ได้เท่ากับ 0.92 ตามสูตรที่แสดงด้านล่าง ดังนั้นเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อถือ

$$\begin{array}{rcl} \text{Reliability} & & \frac{3 (174)}{567} \\ & & \\ \text{Reliability} & = & 0.92 \end{array}$$

ผลการวิจัย

ในส่วนของการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน” ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 รวมระยะเวลา 11 เดือน โดยการสืบค้นด้วยระบบฐานข้อมูลออนไลน์ Matchon Information Center (MIC) ได้แบ่งผลการศึกษาที่จะนำเสนอเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน

ส่วนที่ 1 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรายวันทั้ง 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ทั้งในด้านปริมาณและประเภทของการนำเสนอข่าว ซึ่งได้รวบรวมจากตารางลงรหัส มีจำนวน 189 ข่าว

ตารางที่ 1 จำนวนชิ้นข่าวประเทศสิงคโปร์ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จำแนกตามชื่อฉบับ

ชื่อฉบับหนังสือพิมพ์	จำนวนชิ้น	จำนวนร้อยละ
ไทยรัฐ	31	16.40
เดลินิวส์	29	15.34
มติชน	42	22.22
กรุงเทพธุรกิจ	87	46.04
รวม	189	(100.00)

จากตารางที่ 1 ซึ่งเป็นตารางแสดงจำนวนการนำเสนอข่าวประเทศสิงคโปร์ที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ชื่อฉบับ พบว่ามีจำนวน 189 ชิ้น ในระหว่างช่วงวันที่ 1 มกราคม - 30 พฤศจิกายน 2561 โดยมีหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

มีจำนวนชิ้นข่าวมากที่สุดถึง 87 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 46.04 รองลงมาคือหนังสือพิมพ์
มติชน 42 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 22.22 ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการนำเสนอข่าว
ที่เกี่ยวข้องกับประเทศสิงคโปร์จำนวน 31 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 16.40
และมีการนำเสนอเนื้อหาข่าวประเทศสิงคโปร์น้อยที่สุดในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
จำนวน 29 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 15.34

ตารางที่ 2 จำนวนชิ้นและประเภทของเนื้อหาข่าวประเทศสิงคโปร์จำแนกตาม หนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ

ประเภทของเนื้อหา	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	มติชน	กรุงเทพธุรกิจ	รวม
การเมือง ภายในประเทศ	1 (0.53)	3 (1.59)	14 (7.41)	12 (6.35)	30 (15.88)
เศรษฐกิจ ภายในประเทศ	4 (2.12)	0 (0.00)	6 (3.17)	32 (16.93)	42 (22.22)
ความมั่นคง	1 (0.53)	1 (0.53)	2 (1.06)	5 (2.65)	9 (4.77)
ความร่วมมือ ระหว่างประเทศ	13 (6.88)	12 (6.35)	7 (3.70)	14 (7.41)	46 (24.34)
ความช่วยเหลือ ระหว่างประเทศ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
ความขัดแย้ง ระหว่างประเทศ	2 (1.06)	3 (1.59)	0 (0.00)	1 (0.53)	6 (3.17)
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการแพทย์	2 (1.06)	2 (1.06)	4 (2.12)	17 (8.99)	25 (13.23)

ตารางที่ 2 จำนวนชิ้นและประเภทของเนื้อหาข่าวประเทศสิงคโปร์จำแนกตามหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ (ต่อ)

ประเภทของเนื้อหา	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	มติชน	กรุงเทพธุรกิจ	รวม
ภัยธรรมชาติ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
อื่น ๆ	8 (4.23)	8 (4.23)	9 (4.76)	6 (3.17)	31 (16.40)
รวม	31 (16.40)	29 (15.35)	42 (22.22)	87 (46.03)	189 (100.00)

จากตารางที่ 2 พบว่าการเสนอเนื้อหาประเภทของข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 4 ชื่อฉบับมีส่วนการนำเสนอที่แตกต่างกันออกไป โดยในภาพรวมจะพบว่า เนื้อหาด้านความร่วมมือระหว่างประเทศมีจำนวนชิ้นข่าวมากที่สุดถึง 46 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 24.34 รองลงมาเป็นเรื่องเศรษฐกิจภายในประเทศมีจำนวน 42 ชิ้นข่าว คิดเป็นร้อยละ 22.22 ในขณะที่เนื้อหาข่าวประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ได้ถูกจัดไว้ใน 8 หมวดข้างต้นมีจำนวน 31 ชิ้นข่าว คิดเป็นร้อยละ 16.40 ส่วนเนื้อหาด้านการเมืองในประเทศมีจำนวนไล่เรียงมาจำนวน 30 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 15.88 ต่อมาเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการแพทย์ปรากฏจำนวน 25 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 13.23

เนื้อหาข่าวประเทศสิงคโปร์ด้านความมั่นคงปรากฏจำนวน 9 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 4.77 ขณะที่ข่าวด้านความขัดแย้งระหว่างประเทศพบเพียง 6 ข่าว ตลอดระยะเวลาทั้ง 11 เดือน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.17 เท่านั้น นอกจากนี้ เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสิงคโปร์ที่ไม่ปรากฏตลอดทั้ง 11 เดือน คือข่าวที่เกี่ยวข้องกับภัยทางธรรมชาติและความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

จากตารางที่ 2 นั้นเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายฉบับพบว่าเนื้อหา ด้านการเมืองภายในประเทศมีการนำเสนอมากที่สุดในหนังสือพิมพ์มติชน รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ตามลำดับ โดยเนื้อหาส่วนใหญ่เน้นหนักไปที่นโยบายของประเทศสิงคโปร์ ทั้งด้านการบังคับใช้กฎหมายเพื่อจัดการภัยจากการก่อการร้าย โดยการบังคับ ใช้กฎหมายดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการทำงานของสื่อมวลชนในการห้าม การรายงานข่าวเพื่อความมั่นคงของประเทศ ข่าวนโยบายการจัดการกับปัญหา ยาเสพติดของสิงคโปร์ด้วยการตัดสินใจโทษประหารชีวิต รวมถึงการออกกฎหมาย เพื่อปราบปรามการเผยแพร่ข่าวลวง นอกจากนี้ยังนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้อง กับผู้นำประเทศที่ออกมาปฏิเสธหลังจากมีข่าวการผูกขาดอำนาจจากพรรคการเมือง ฝ่ายตรงข้าม

ส่วนเนื้อหาด้านเศรษฐกิจภายในประเทศ พบว่าหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มีการเสนอจำนวนชิ้นข่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์มติชนและ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ส่วนหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ไม่มีการนำเสนอเนื้อหาในหมวดนี้ เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการรายงานสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของสิงคโปร์ การจัดอันดับของการเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของโลก อีกทั้งยังมีเนื้อหา ที่แสดงถึงวิสัยทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจที่สิงคโปร์วางแผน เช่น การปฏิรูประบบ อุตสาหกรรมการบินเพื่อขยายอัตราการว่างงานในประเทศ เป็นต้น

สำหรับเนื้อหาด้านความมั่นคงหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีการนำเสนอ มากที่สุด รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์มติชน ส่วนการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีจำนวนเท่ากันเพียง 1 ข่าว สำหรับข่าวด้านความมั่นคง ที่ปรากฏนำเสนอ มุมมองที่ประเทศสิงคโปร์เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ ในด้านการเป็นดินแดนเสรีทางการค้า สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีหนังสือเดินทาง ที่ทรงอิทธิพลเป็นอันดับสองของโลกรองจากประเทศญี่ปุ่นซึ่งแสดงให้เห็นถึง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เช่นเดียวกับการเป็นประเทศ ที่มีความปลอดภัยในการใช้ชีวิต อันเป็นผลมาจากระบบรักษาความปลอดภัย

ที่เข้มงวดการมีกฎหมายที่มีบทลงโทษรุนแรง ระบบการศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการแล้วแต่ส่งผลด้านความมั่นคงของประเทศสิงคโปร์แทบทั้งสิ้น

ด้านข่าวความร่วมมือระหว่างประเทศอันเป็นสัดส่วนข่าวที่มีจำนวนการนำเสนอมากที่สุดในแต่ละหมวด หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีจำนวนชิ้นนำเสนอที่ใกล้เคียงกันไล่เรียงกัน ส่วนหนังสือพิมพ์มติชนมีจำนวนการนำเสนอข่าวในหมวดนี้น้อยที่สุด สำหรับเนื้อหาข่าวด้านการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศที่นำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ มีทั้งด้านความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน อย่างการลงทุนสร้างรถไฟความเร็วสูงระหว่างมาเลเซียและสิงคโปร์ และการให้ความร่วมมือกับประเทศมหาอำนาจและเป็นพื้นที่ในการเจรจาระหว่างสหรัฐอเมริกาและเกาหลีเหนือ รวมไปถึงการให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งระดับรัฐบาลและภาคธุรกิจ เป็นต้น

สำหรับข่าวความขัดแย้งระหว่างประเทศ พบว่ามีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับเนื้อหาข่าวหมวดอื่น ๆ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีการนำเสนอข่าวกลุ่มนี้เยอะที่สุด โดยมีหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีจำนวนที่เรียงกันมา ส่วนหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอข่าวในหมวดนี้ เนื้อหาที่ปรากฏเป็นเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศมาเลเซีย นายกรัฐมนตรีคนใหม่มีคำสั่งยกเลิกโครงการรถไฟความเร็วสูงทันที เนื่องจากระบุว่าเป็นการสร้างหนี้สาธารณะเพิ่มมากขึ้น โดยที่มาเลเซียแทบไม่ได้ประโยชน์ใดจากการลงทุนในโครงการดังกล่าว ทั้งยังความเป็นมาในประวัติศาสตร์ที่สิงคโปร์ที่มีความไม่ลงรอยกับมาเลเซียภายหลังการแยกตัวออกมาปกครองตนเอง

สำหรับเนื้อหาข่าวด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการแพทย์นั้น พบว่าหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีจำนวนการนำเสนอเยอะที่สุด รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์มติชน ขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีจำนวนชิ้นข่าวเท่ากัน เนื้อหาข่าวในประเด็นนี้นำเสนอในด้านที่สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการพัฒนาทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ การปรับปรุงพัฒนาสายพันธุ์สัตว์

แม้จะเป็นประเทศเล็ก ๆ ไม่มีทรัพยากรใดแม้แต่แร่ดีบุก แต่สิงคโปร์ยังเป็นผู้นำด้านธุรกิจด้านอุตสาหกรรมอากาศยาน ความรู้ด้านเทคโนโลยีด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) นอกจากนี้ยังนำเสนอความก้าวหน้าของแผนการศึกษาที่บูรณาการความรู้แบบรอบด้าน สิงคโปร์พร้อมผลิตทรัพยากรมนุษย์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน

ด้านเนื้อหาอื่น ๆ ที่นำเสนอในกลุ่มนี้ค่อนข้างมีเนื้อหาที่หลากหลาย ตั้งแต่ความนิยมในการรับประทานทุเรียนของชาวสิงคโปร์ ชาวอุบัติเหตุของชาวสิงคโปร์ นักลงทุนชาวสิงคโปร์ที่ถูกหลอกโดยคนไทย การเสนอให้ศูนย์อาหารริมถนนให้เป็นมรดกที่จับต้องไม่ได้ (Intangible) เป็นมรดกโลก เป็นต้น

2. ทิศทางของข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่นำเสนอโดยหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน

ส่วนที่ 2 ทิศทางของข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่นำเสนอโดยหนังสือพิมพ์ไทยรายวันได้นำเสนอ ใน 3 ทิศทาง ได้แก่ ทิศทางบวก ทิศทางเป็นกลาง และทิศทางลบ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3 ทิศทางการนำเสนอข่าวประเทศสิงคโปร์ในหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับ โดยภาพรวม

ทิศทางของข่าว	ไทยรัฐ	เดลินิวส์	มติชน	กรุงเทพธุรกิจ	รวม
ทิศทางบวก	13 (6.87)	15 (7.93)	28 (14.81)	58 (30.68)	114 (60.31)
ทิศทางเป็นกลาง	14 (7.41)	11 (5.82)	5 (2.65)	20 (10.58)	50 (26.46)
ทิศทางลบ	4 (2.12)	3 (1.59)	9 (4.76)	9 (4.76)	25 (13.23)
รวม	31 (16.40)	29 (15.34)	42 (22.22)	87 (46.03)	189 (100.00)

จากตารางที่ 3 ตารางนำเสนอทิศทางการนำเสนอข่าวประเทศสิงคโปร์ของหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน 4 ชื่อฉบับ พบว่ามีจำนวนเนื้อหาข่าวรวมทั้งสิ้น 189 ชิ้น มีข่าวที่นำเสนอในทิศทางบวกต่อประเทศสิงคโปร์จำนวน 114 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 60.31 ข่าวที่นำเสนอทิศทางเป็นกลางต่อประเทศสิงคโปร์มีจำนวนทั้งสิ้น 50 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 26.46 และข่าวหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอประเทศสิงคโปร์ในทางลบมีจำนวนทั้งหมด 25 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 13.23 เมื่อพิจารณาตามรายชื่อหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับแล้ว หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจนำเสนอข่าวในทิศทางบวกต่อประเทศสิงคโปร์มากที่สุดจำนวน 58 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 30.68 รองลงมา เป็นหนังสือพิมพ์มติชนมีข่าวในทิศทางบวก 28 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 14.81 ในขณะที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีข่าวทิศทางบวกจำนวน 15 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 7.93 และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวนข่าวทิศทางบวกทั้งสิ้น 13 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 6.87

ทิศทางของข่าวที่นำเสนอบนหน้าหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลางต่อประเทศสิงคโปร์มีจำนวน 20 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 10.58 ที่นับว่ามากที่สุดเป็นของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจำนวน 14 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 7.41 ในขณะที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีการนำเสนอข่าวทิศทางกลางจำนวน 11 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 5.82 และมีการนำเสนอข่าวในทิศทางที่เป็นกลางจำนวนน้อยสุด ได้แก่ หนังสือพิมพ์มติชนมีจำนวนข่าวที่เป็นกลางจำนวน 5 ชิ้น และคิดเป็นร้อยละ 2.56

สำหรับข่าวที่เกี่ยวกับสิงคโปร์ที่นำเสนอทิศทางลบนั้น หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจและหนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอเพียง 9 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 4.76 รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ที่มีจำนวนข่าวด้านลบจำนวน 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.12 ส่วนหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีการนำเสนอข่าวประเทศสิงคโปร์ในทิศทางลบน้อยที่สุด 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 1.59

ตารางที่ 4 ทิศทางการนำเสนอข่าวประเทศสิงคโปร์จำแนกตามประเภทเนื้อหา

ประเภทของเนื้อหา	ทิศทางบวก	ทิศทางเป็นกลาง	ทิศทางลบ	รวม
การเมือง ภายในประเทศ	21 (11.11)	3 (1.59)	6 (3.17)	30 (15.87)
เศรษฐกิจ ภายในประเทศ	28 (14.81)	12 (6.35)	2 (1.06)	42 (22.22)
ความมั่นคง	3 (1.59)	1 (0.53)	5 (2.65)	9 (4.77)
ความร่วมมือ ระหว่างประเทศ	24 (12.70)	21 (11.11)	1 (0.53)	46 (24.34)
ความช่วยเหลือ ระหว่างประเทศ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
ความขัดแย้ง ระหว่างประเทศ	0 (0.00)	2 (1.06)	4 (2.12)	6 (3.17)
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการแพทย์	19 (10.05)	5 (2.65)	1 (0.53)	25 (13.23)
ภัยธรรมชาติ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
อื่น ๆ	19 (10.05)	6 (3.17)	6 (3.17)	31 (16.40)
รวม	114 (60.31)	50 (26.46)	25 (13.23)	189 (100.00)

จากตารางที่ 4 พบว่าการนำเสนอเนื้อหาด้านการเมืองภายในประเทศสิงคโปร์จากหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับมีจำนวน 30 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 15.87 นั้น มีข่าวที่ถูกนำเสนอในทิศทางบวกมากที่สุดมีจำนวน 21 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 11.11 นำเสนอในทิศทางลบ จำนวน 6 ชิ้นคิดเป็นร้อยละ 3.17 และทิศทางที่เป็นกลาง

จำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 1.59 ส่วนเนื้อหาข่าวด้านเศรษฐกิจภายในประเทศ มีจำนวน 42 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 22.22 ของเนื้อหาข่าวทั้งหมด โดยมีเนื้อหาในทิศทางบวกมากที่สุดถึง 28 ชิ้นข่าว คิดเป็นร้อยละ 14.81 ทิศทางเป็นกลางจำนวน 12 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 6.35 ในขณะที่ทิศทางที่นำเสนอด้านลบมีเพียง 2 ชิ้นคิดเป็น ร้อยละ 1.06

เนื้อหาข่าวด้านความมั่นคงที่ถูกนำเสนอพบว่า มีปริมาณค่อนข้างน้อย มีเพียง 9 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 4.77 จากข่าวทั้งหมด นำเสนอในทิศทางที่เป็นลบจำนวน 5 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 2.65 ทิศทางบวกจำนวน 3 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 1.59 และทิศทางเป็นกลางจำนวน 1 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 0.53 ของข่าวทั้งหมด ขณะที่เนื้อหาข่าวด้านความมั่นคงของประเทศสิงคโปร์ถูกหนังสือพิมพ์หยิบมานำเสนอมากที่สุดถึง 46 ข่าว มีทิศทางการนำเสนอข่าวในทางบวกสูงถึง 24 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 12.70 ในขณะที่ทิศทางเป็นกลางปรากฏจำนวน 21 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 11.11 มีเพียงข่าว 1 ชิ้นที่ถูกนำเสนอในด้านลบ คิดเป็นร้อยละเพียง 0.53 เท่านั้น

ประเด็นต่อมาเป็นเนื้อหาข่าวด้านความขัดแย้งระหว่างประเทศ พบว่ามีเพียง 6 ข่าวเท่านั้น โดยมีการนำเสนอในทิศทางที่เป็นลบมากที่สุดถึง 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.12 และเป็นกลางจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 1.06 ส่วนเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีพบว่า มีการนำเสนอจำนวน 25 ข่าว สัดส่วนของเนื้อหาข่าวที่นำเสนอในทิศทางบวกมีจำนวนมากที่สุดถึง 19 ชิ้น หรือร้อยละ 10.05 ทิศทางเป็นกลางร้อยละ 2.65 และทิศทางลบนำเสนอเพียง 1 ข่าว หรือร้อยละ 0.53 เท่านั้น

ด้านเนื้อหาอื่น ๆ มีจำนวน 31 ข่าว จำแนกออกเป็นทิศทางบวก 19 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 10.05 และทิศทางกลางและทิศทางเป็นลบจำนวน 6 ข่าว เช่นเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 3.17 เหมือนกัน ด้านข่าวที่ไม่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับในระยะเวลา 11 เดือน พบว่ามี 2 ประเภทเนื้อหาได้แก่ ข่าวด้านการให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศและข่าวที่เกี่ยวกับภัยธรรมชาติ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเนื้อหาแล้ว สำหรับชาวด้านการเมืองภายในประเทศพบว่าทิศทางบวกถูกหยิบมานำเสนอมากที่สุด มักเป็นเรื่องผู้นำประเทศ เช่น นโยบายด้านการปรับคณะรัฐมนตรีโดยพยายามผลักดันให้คนรุ่นใหม่ที่มีวิสัยทัศน์ใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ เพื่อสยบข่าวการเป็นประเทศที่ปกครองด้วยรูปแบบการเมืองแบบอำนาจนิยม ในขณะเดียวกันข่าวกลุ่มนี้ก็ยังสะท้อนแนวทางนโยบายการบริหารประเทศ เช่น การให้ความสำคัญด้านการศึกษา นโยบายการส่งเสริมกระบวนการทางความคิดที่แตกต่างหลากหลายในสังคมพหุวัฒนธรรม หรือการยอมรับอัตลักษณ์ที่หลากหลายเพื่อทำงานในสังคม นโยบายเหล่านี้ล้วนส่งผลให้ประเทศสิงคโปร์มีความมั่นคงในด้านการเมืองภายในและได้รับการยอมรับจากนานาประเทศอีกด้วย

ส่วนข่าวที่เป็นด้านการเมืองภายในที่ถูกนำเสนอในด้านลบคือแนวทางการบริหารประเทศที่บังคับใช้กฎหมายปิดกั้นการทำงานของสื่อมวลชน ด้วยเหตุผลของภัยความมั่นคงการถ่ายทอดสดหรือการฉายภาพเหตุการณ์การก่อการร้ายหรือภัยทุกรูปแบบต่อสังคม ล้วนมีส่วนในการสกัดกั้นเสรีภาพในการทำงานของสื่อมวลชนที่มีหน้าที่รายงานข่าวเช่นเดียวกับข่าวการปิดกั้นเสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน ที่รัฐบาลพยายามเรียกร้องให้ทางผู้ให้บริการเครือข่ายเฟซบุ๊กลบข้อความที่รัฐบาลให้ความเห็นว่าเป็นการเข้าใจผิด และประสงครายกับรัฐ

เนื้อหาด้านข่าวเศรษฐกิจภายในประเทศพบว่าเนื้อหาด้านบวกมีมากที่สุด เช่นการเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีทางเศรษฐกิจ การเป็นสังคมไร้เงินสดแบบเต็มรูปแบบ การมีนโยบายทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง เช่น การกระตุ้นให้ประชาชนจ่ายภาษีมีกองทุนสำรองแห่งชาติมาใช้ดูแลผู้สูงอายุ นโยบายการทำงานของคนวัยเกษียณส่งผลทำให้มีแรงงานและประชาชนเกือบทุกระดับสามารถจ่ายภาษีให้รัฐเช่นเดียวกันรายได้ของประชากรส่วนใหญ่มีรายได้ขั้นต่ำอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าทุกประเทศในอาเซียนติดอันดับโลก เป็นต้น

ด้านข่าวที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงสิงคโปร์ถูกนำเสนอเนื้อหาข่าวด้านดีเกี่ยวกับการเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจที่มั่นคง ส่งผลต่อเสถียรภาพบนเวทีโลก ทุกประเทศต่างต้อนรับชาวสิงคโปร์ไม่เพียงแต่ด้านการท่องเที่ยวหากแต่ยังเป็นการอำนวยความสะดวกบรรดานักลงทุนเหล่านั้นด้วยความเต็มใจ นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องการสร้างความมั่นคงด้านความปลอดภัยให้กับประชาชนทำให้การจัดอันดับเมืองที่น่าอยู่ในโลกสิงคโปร์ติดอันดับ 1 ในด้านการเป็นประเทศที่น่าอยู่ และมีความปลอดภัยจากภัยคุกคามมากที่สุด

เนื้อหาด้านความร่วมมือระหว่างประเทศนั้น พบว่า ในช่วงปีที่ผ่านมา สิงคโปร์รับตำแหน่งเป็นประธานอาเซียนในการดำเนินการจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน (ASEAN Summit) และยังเป็นประเทศที่ถูกเลือกจากประเทศมหาอำนาจในการเจรจากันระหว่างสหรัฐอเมริกาและเกาหลีเหนือ เนื้อหาข่าวยังสะท้อนให้เห็นว่าเพราะเหตุใดมหาอำนาจจึงไว้วางใจสิงคโปร์ ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าประเทศสิงคโปร์มีสัมพันธไมตรีอันดีกับทุกค่ายการเมืองระดับโลก สามารถให้ความร่วมมือตามแต่ที่มิตรประเทศจะพึงมีให้แกกัน

เนื้อหาข่าวด้านความขัดแย้งระหว่างประเทศ แม้ว่าจะมีข่าวด้านลบกับสิงคโปร์ในเนื้อหาเรื่องนี้ แต่จากการศึกษายังไม่พบว่าข้อมูลการขัดแย้งในชั้นวิกฤตหรือชั้นยุติบทบาทมิตรประเทศ เพียงแต่มีการรายงานข่าวให้เห็นร่องรอยความบาดหมางในอดีตกับมาเลเซีย การยุติโครงการความร่วมมือของรัฐบาลมาเลเซียที่ภายหลังมีการผลัดเปลี่ยนผู้นำคนใหม่ ซึ่งจากเนื้อหาข่าวมีการให้ข้อคิดเห็นว่าอาจจะมีความขัดแย้งขึ้นในอนาคต ซึ่งนั่นก็เป็นเพียงการคาดการณ์ของผู้เขียนข่าวมิได้เป็นข้อเท็จจริงแต่ประการใด

ส่วนเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการแพทย์ พบว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่ให้ความสนใจและมักจะเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีทางเศรษฐกิจดิจิทัลทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแพทย์ จากเนื้อหาข่าวพบว่าสิงคโปร์กำลังให้ความสำคัญต้นตอเกี่ยวกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่ต้องการนำมาใช้งานในชีวิตประจำวัน การให้การศึกษาอย่างจริงจังกับเรื่องนี้ เพื่อต้องการพยายาม

ทำความเข้าใจและลดข้อกังวลเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาแทนที่แรงงานมนุษย์ ส่วนด้านเทคโนโลยีที่เป็นเนื้อหาเชิงลบ มีการระบุว่า สุนัขลักษณะทางไซเบอร์ของคนสิงคโปร์อยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจมากนัก เช่น การตั้งคำรหัสผ่านสื่อต่าง ๆ มักใช้รหัสป้องกันการเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวเหมือน ๆ กัน

ประเด็นและเนื้อหาอื่น ๆ ของข่าวที่นำเสนอบนหน้าหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์นั้น พบว่า มักเป็นการรายงานสถานการณ์โดยทั่วไป เช่น เรื่องการศึกษาของสิงคโปร์ที่มีความมั่นคง การใช้ศาสนาเพื่อการกล่อมเกลาคความเห็นที่แตกต่างของกลุ่มผู้เคลื่อนไหวทางศาสนา คอลัมน์นำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมถึงแนวทางการรักษาสัตว์เลี้ยงด้วยการลดการใช้พลาสติกในร้านอาหาร แต่กระนั้นเลยการนำเสนอเนื้อหาดังกล่าวไม่เพียงแต่มีแต่ด้านชื่นชมหรือทิศทางบวกเสมอไป ยังกลับมีการรายงานเชิงลบด้วย ยกตัวอย่างเช่น การขาดความรู้ในการรีไซเคิลขยะจำพวกพลาสติก เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน

จากผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ในหน้าหนังสือพิมพ์ไทยทั้ง 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ โดยเก็บข้อมูลจากข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 30 พฤศจิกายน 2561 นั้น พบว่ามีข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์จำนวน 189 ข่าว มีการนำเสนอบนหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมากที่สุด รองลงมาคือหนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ประเภทของข่าวที่นำเสนอ พบว่ามีการนำเสนอประเทศสิงคโปร์ในประเด็นด้านความร่วมมือระหว่างประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจและความเจริญทางการค้า สภาวะการเมืองภายในประเทศที่มีเสถียรภาพ เนื้อหาเกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการแพทย์

เช่นเดียวกับเนื้อหาที่เกี่ยวกับความมั่นคง ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่พบน้อยมากคือเรื่องความขัดแย้งระหว่างประเทศ และเนื้อหาที่ไม่พบว่ามีการนำเสนอเลยนั้นคือด้านการให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศและภัยธรรมชาติ

ทิศทางของข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่นำเสนอโดยหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน

จากผลการศึกษาพบว่า ทิศทางการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับประเทศสิงคโปร์ค่อนข้างนำเสนอไปในทิศทางบวกมากกว่าทิศทางลบ หนังสือพิมพ์ 4 ชื่อฉบับนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสิงคโปร์ในทิศทางบวกมากกว่าทิศทางเป็นกลางและทิศทางลบ เนื้อหาทิศทางที่เป็นกลางนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีปริมาณที่นำเสนอมากกว่าข่าวด้านลบ ยกเว้นหนังสือพิมพ์มติชนที่นำเสนอเนื้อหาทางลบมากกว่าเนื้อหาที่เป็นกลาง

เมื่อพิจารณาดูทิศทางการนำเสนอข่าวตามประเภทเนื้อหาแล้วพบว่า เนื้อหาด้านเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะเป็นบวกสูงกว่าเนื้อหาด้านการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ รองลงมาเป็นเนื้อหาด้านการเมืองภายในประเทศ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ข่าวปกิณกะทั่วไปก็ถูกนำเสนอในทิศทางบวกเช่นเดียวกัน

สำหรับทิศทางการนำเสนอที่เป็นกลางพบว่าเนื้อหาด้านความร่วมมือระหว่างประเทศกลับถูกหยิบมานำเสนอในทิศทางเป็นกลางมากกว่าเนื้อหาเศรษฐกิจภายในประเทศ รองลงมาเป็นข่าวทั่วไปที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีทางการแพทย์ การเมืองภายในประเทศ ความขัดแย้งระหว่างประเทศที่เกิดขึ้น ตามลำดับ

ในส่วนทิศทางการนำเสนอในด้านลบ พบว่าอันดับหนึ่งเป็นข่าวการเมืองภายในประเทศ และข่าวอื่น ๆ ทั่วไปที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง รองลงมาเป็นด้านความมั่นคงของประเทศ ในขณะที่ด้านที่ยังพบข่าวความขัดแย้งระหว่างประเทศ และเศรษฐกิจภายในประเทศมีปริมาณที่ลดน้อยลงตามลำดับ

สื่อมวลชนไทยกับการจัดวาระประเทศเพื่อนบ้าน กรณีสิงคโปร์

จากผลการศึกษาเห็นได้ชัดว่าการทำงานของสื่อมวลชนไทย (หนังสือพิมพ์) ก่อนข้างมีความชัดเจนในด้านการวางกลยุทธ์การนำเสนอข่าวมีแนวทางการวางเนื้อหาข่าวที่มองเพื่อนสมาชิกอาเซียนอย่างสิงคโปร์ในทิศทางที่เป็นบวกมากกว่าที่สื่อสิงคโปร์มองประเทศไทย เมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของเกศราพร ทองพุ่มพุกษา (2558, น. 104-107) ที่พบว่าสื่อสิงคโปร์นำเสนอประเทศไทยในเชิงลบมากกว่า การนำเสนอในทิศทางอื่น ๆ โดยมักจะหยิบยกประเด็นการเมืองที่กำลังมีปัญหาทางการเมืองมานำเสนอ ในขณะที่ผลการศึกษาของรุจน์ โกมลบุตร (2558, น. 37) ให้ข้อสรุปที่แตกต่างกันออกไป โดยระบุว่าสื่อมวลชนของ สปป. ลาวนำเสนอภาพประเทศไทยในหน้าหนังสือพิมพ์ไปในทิศทางที่ค่อนข้างเป็นบวกในลักษณะพันธมิตรในด้านสังคมและวัฒนธรรม

โดยผู้วิจัยตีความว่า เนื้อหาข่าวที่ถูกนำเสนอมาในการศึกษาค้างนี้ อาจจะเป็นเพราะบริบททางด้านสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาข่าวที่ถูกนำเสนอในแนวทางที่บวกส่วนใหญ่ล้วนเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในประเทศ รองลงมาเป็นเรื่องของความร่วมมือระหว่างประเทศ เพราะในสถานการณ์ช่วงนั้นเป็นช่วงเวลาที่มีการปูทางให้สิงคโปร์มีบทบาทและเป็นประเด็นที่ทั่วโลกกำลังจับจ้องมองทั้งการเป็นประธานอาเซียนและการเป็นพื้นที่ในการเจรจาครั้งประวัติศาสตร์ระหว่างผู้นำทั้ง 2 ค่ายอุดมการณ์ทางการเมืองของโลก การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนไทยในขณะนั้นจึงต้องรายงานข่าวสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของสถานการณ์โลก เช่นเดียวกับการให้น้ำหนักข่าวไปที่สิงคโปร์ในฐานะผู้กระชับมิตรและมีความสามารถในการจับมือ 2 ขั้วมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาและเกาหลีเหนือ ขณะเดียวกันหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจเป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นหนักไปในการรายงานข่าวหนักเช่นข่าวเศรษฐกิจและความเปลี่ยนแปลงในต่างประเทศที่อาจส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงมีการเน้นน้ำหนักข่าวไปในด้านเศรษฐกิจ จึงไม่น่าแปลกที่จะปรากฏเนื้อหา ด้านเศรษฐกิจในหนังสือพิมพ์ฉบับดังกล่าวมากกว่าด้านอื่น

ผลการศึกษารั้ครั้งนี้ให้ข้อค้นพบที่แตกต่างไปจากผลการศึกษาของ ญัญจิรา ณ ระนอง (2548, น. 112) ที่พบว่าขึ้นข่าวที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์แต่ละหัวชื่อบั้บมีการนำเสนอข่าวการเมืองภายในประเทศมากที่สุด รองลงมาเป็นข่าวเศรษฐกิจ และข่าวภัยก่อการร้าย สำหรับทิศทางที่นำเสนอ มีทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาเป็นทิศทางลบ และทิศทางบวกน้อย ผู้วิจัยตีความว่าน่าจะเป็นเพราะบริบทและช่วงเวลาที่ทำการศึกษา หากพิจารณาตามทฤษฎีการกำหนดวาระสารจะสามารถทำให้เห็นทิศทางของหนังสือพิมพ์ ยกตัวอย่างเช่นกรณีของกรุงเทพมหานครที่มีการจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหา ด้านเศรษฐกิจภายในประเทศสังคมไปร้อออกมาเสนอเยอะมากที่สุด กว่าประเด็นอื่น เพื่อให้กลายเป็นประเด็นที่โดดเด่น (Salience) และเป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องให้ความสนใจ สอดคล้องกับคำอธิบายของ Lippmann และ Cohen (Baran and Davis, 2012, p. 346) ที่อธิบายการกำหนดวาระข่าวสารของหนังสือพิมพ์ ว่ามีความสำคัญอย่างมากในการทำให้ประชาชนที่อ่านหนังสือพิมพ์คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

กรณีสังคมไปร้ จากการพิจารณาผลการศึกษาโดยรวมทุกฉบับนั้น จะเห็นได้ชัดว่าสื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอประเด็นทางเศรษฐกิจและความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างเด่นชัด น้อยกว่าเรื่องภายในประเทศ ผู้วิจัยมองว่าอาจจะ เป็นเพราะส่วนหนึ่งที่สังคมไปร้ค่อนข้างมีระบบการบริหารจัดการข้อมูลของประเทศ อย่างระมัดระวัง เนื่องจากประเทศสังคมไปร้มีความโดดเด่นด้านการเป็นศูนย์กลาง ทางเศรษฐกิจ ดังนั้นสิ่งที่จะกระทบเสถียรภาพของประเทศและจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่รัฐบาลไม่อาจจะปล่อยปะละเลยได้ ดังนั้นข่าวสาร หรือข้อมูลที่ถูกนำเสนอมานั้นอาจจะมาจากแหล่งข่าวที่น่าเชื่อถือหากแต่ต้อง ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการจัดการข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการตรวจสอบมาแล้วว่า จะไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในแต่ละด้านของสังคมไปร้แล้วเท่านั้น

เอกสารอ้างอิง

- กุลวี พิโรจน์รัตน์. (2545). การเปิดรับการสื่อสารที่มีผลต่อการสร้างภาพลักษณ์
ตราสินค้าอาหารแปรรูปไทยในกลุ่มผู้บริโภคสิงคโปร์. [วิทยานิพนธ์
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- เกศราพร ทองพุ่มพุกษา. (2558). รายงานการวิจัยเรื่อง การนำเสนอเนื้อหา
เกี่ยวกับประเทศไทยที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ:
กรณีศึกษาหนังสือพิมพ์สิงคโปร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐธิกา ณ ระนอง. (2548). การนำเสนอข่าวประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน
ทางหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน. [วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- นพรัตน์ ปทุมรังสี. (2541). การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเอดส์ ในหนังสือพิมพ์รายวัน
ภาษาอังกฤษของประเทศไทยและสิงคโปร์. [วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร
มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- ปาริชาติ สถาปิตานนท์. (2557). ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 7).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ชรี สุมิตร. (2557). ประวัติศาสตร์สิงคโปร์. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการ
ตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- ภูติท ไชยลังกา. (2560). การสื่อสารในระบบโรงเรียนของประเทศสิงคโปร์
เพื่อเตรียมความพร้อมทรัพยากรมนุษย์สู่ตลาดงาน. [วิทยานิพนธ์
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2556). วารสารศาสตร์เบื้องต้น: ปรัชญาและแนวคิด.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- รุจน์ โกมลบุตร. (2558). รายงานการวิจัยเรื่องการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง
กับประเทศไทยที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว: ศึกษากรณี หนังสือพิมพ์ “ประชาชน”. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุมิตรา นคินทร์บดี. (2529). *การศึกษาเปรียบเทียบการกำหนดนโยบายด้านข่าวโทรทัศน์ในไทย สิงคโปร์และมาเลเซีย*. [วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

อนัญญา กรรณสูตร. (2556). *การรับรู้ทางประสาทสัมผัสที่มีต่อร้านอาหารไทยในประเทศสิงคโปร์กับความภักดีต่อตราสินค้าและภาพลักษณ์ของประเทศไทย*. [วิทยานิพนธ์นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

Baran, S. J., & Davis, D. K. (2012). *Mass Communication Theory: Foundations, ferment, and Future*. Belmont: Wadsworth.

Dearing, J., W. (1996). *Agenda-Setting*. CA: Thousand Oaks.

Freeman, B. C. (2010). Through a Western Lens: Partrayals of a ‘Rising’ ASEAN and its member Countries in The New York Times. *The International Communication Gazette*, 72(3), 269-285.

Stevenson, R. L., & Shaw, D. L. (1984). *Foreign News and the New World Information Order*. Iowa: Iowa Press.